

saa det forekommer mig, at der er ingen Grund til, at denne Mand skulde betale Told af det.

Endvidere har jeg foreslaaet, at Landbrugsbeskyttelsen saa vidt muligt ophæves. Jeg foreslaar at ophæve Beskyttelsen af Cikorie, Ost og Humle. Ved første Behandling hørte vi den ene Landboer efter den anden kræve dette. Men hvor er nu Tapperheden bleven af? Der er ikke en eneste, der har villet følge mig paa disse Omraader. De Herrer have saa mange Gange paa Møder udtalt, at de ikke ønske Beskyttelse for deres Produkter. De havde krævet at faa Industriens Beskyttelse sat ned, og derfor ønskede de ikke selv den Beskyttelse, jeg her taler om. Vi have været i det heldige Tilfælde, at vi have faaet et Andragende fra Provinsbryggerne, hvori de med gode Grunde godtgøre, at Humletolden bør ophæves. Ikke desto mindre har det ikke været muligt at faa Udvalgets Flertal med dertil.

Dernæst har jeg stillet et Ændringsforslag om, at Toldbestyrelsens Afgørelser kunne indankes for Domstolene. Jeg tror, en saadan Bestemmelse vilde være heldig. Jeg ved ikke, om den Form, jeg har valgt, er den heldigste, og skal være meget villig til at rette mig efter den højtærede Minister, hvis han vil stille et andet Ændringsforslag i samme Retning. Handelsstanden vilde sikkert sætte umaadelig Pris derpaa. Toldvæsenet er saa at sige den eneste Myndighed her til Lands, hvis Afgørelser ere enevældige, og som der ikke kan rokkes eller røres ved.

Endvidere har jeg foreslaaet den højtærede Minister at tage Spørgsmaalet om Grundværdibeskatning op til alvorlig Overvejelse. Jeg tror, at det vilde være meget heldigt, og at der derved kunde faas Kompensation for en Del af de Toldindtægter, jeg foreslaar at stryge. Ved denne Lejlighed skal jeg ikke komme ind paa den Sag, men det er jo et Spørgsmaal, der i Øjeblikket er saa brændende, at jeg ikke synes, at Finansministeren kan vise det fra sig.

Den Nedgang, de Ændringsforslag, jeg stiller, ville medføre, andrager omtrent 5,800,000 Kr. Det er ikke saa ringe en Nedgang, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at det i Virkeligheden kun er en Nedgang paa Papiret. Paa hele dette store Omraade bevæge vi os i Virkeligheden i det blaa. Jeg kan nævne en lille Ting, som bedst beviser det. Ministeren har foreslaaet at forhøje Tolden paa de

berømte Fiskeboller til 40 Øre. Nu er der ikke en, men mange Importører af Hermetik, der til mig have udtalt, at denne Forhøjelse vil medføre, at der ikke indføres en eneste Daase af hermetisk henkogte Fiskeboller. Det bliver simpelt hen en Umulighed, for Prisen bliver dyrere end paa den naturlige Fisk. Altsaa, Finansministeren faar ikke ved sit Forslag flere, men tværtimod færre Penge i Kassen. Efter mit Forslag om at sætte Tolden ned til 20 Øre er det min fulde Overbevisning, at Forbruget vil stige i meget høj Grad. Man kan derfor ikke regne med de Tal, der ere opgivne os. Det er i Virkeligheden kun Tal paa Papiret. En Nedsættelse af Tolden vil som Regel medføre en forøget Indførsel, hvoraf følger, at der kommer flere Penge i Statskassen, samtidig med, at Forbrugerne faa deres Varer billigere.

Jeg tror, at vi, hvad allerede det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har fremhævet, ikke skulle være saa bange for at faa for lidt Penge i Statskassen, idet Toldskatterne ere i rivende Vækst. De ville nu omtrent komme til at udgøre et Par og halvtreds Mill. Kr., medens de i 1895—96, da Toldkommissionen afgav sin Betænkning, kun vare 35 Mill. Jeg kan desuden nævne, at Statsbanernes Overskud er nu 7,148,000 Kr., Postvæsenets 1,482,000 Kr., medens det da henholdsvis var 5,046,000 og 391,000 Kr. De direkte Skatter give nu 3,638,000 Kr. mere, og det er Skatter, der, i Modsætning til Hartkornsskatterne, give en stadig stigende Indtægt for Statskassen. Jeg kan ogsaa nævne, at Folketingets Udvalg i 1896—97 udtalte, at vel ansaa man det for en væsentlig Fordring, at der skulde gives Dækning for en Del af Beløbet, men det mente den Gang, at man først skulde afvente, hvorledes Landstinget stillede sig.

Jeg skal, for ikke at trætte de Herrer, ikke gaa vidtløftigt ind paa mine Ændringsforslag. Jeg har i det hele og store søgt at føre Forslaget tilbage til den Skikkelse, som i sin Tid blev foreslaaet i Toldkommissionen enten fra Mindretallet eller fra Flertal og Mindretal i Forening, eller til den Skikkelse, som Folketinget har vedtaget, eller den Skikkelse, Forslaget nu har, hvis den paagældende Position er den laveste. Derfor tror jeg ikke, jeg behøver at gaa vidtløftigt ind paa de stillede Ændringsforslag. De af Socialdemokraterne stillede Forslag ville medføre en Nedgang paa ca. 10 Mill., medens mine Ændringsforslag